

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Korunmaya muhtaç veya suça sürüklenen çocukların korunması, haklarının ve iyiliklerinin sağlanması devletin görevlerindendir. Bu görev esas olarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına verilmiştir. Bu amaçla Bakanlıkta Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü altında çok sayıda "Sevgi Evleri" kurulmuştur.

Çeşitli vakıflarda çocukların yaşadığı cinsel istismarlar sonrasında toplumun; devletin korumak, eğitmek ve rehabilite etmek, haklarını korumak için emanet aldığı çocuklar konusunda duyarlılığı artmıştır.

Korunmaya muhtaç tüm çocuklarla birlikte sevgi evlerinde korumaya alınan çocukların yaşadığı sorunların ve evlerden ayrıldıktan sonra bu çocukların ne olduğunun, nasıl yaşadığının ve akıbetlerinin ortaya konması ve sorunlarına çözüm geliştirilmesi için Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını teklif ederiz.

S. D. A. K.
Serap Tanrıku

Aytuğ ATICI

Mersin Milletvekili

Barış Karadeniz
Sınop M. V.

Mehmet Gökdağ
Gaziantep M. V.

M. O. K. A. S.

Orhan SARICAL
Sivas M. V.

Kadim Durmaz
Tokat

Emel ZERBEK
Samsun

SERDAL KAMİLHOVA
Mersin

Mustafa Tuncer
Antalya

M. M. S.

Mahmut Tard
Osmaniye

MURAT BAKAR
Antalya

Nurhan Altın Kayaşer

U. Ç. S.
Ufuk Gahinler
Etiler

MURAT BAKAR
İzmir
M. S. K.

Fatma Kaplan Hümmet
Kocaeli M. V.

Melike Başmeci
Denizli

Korunmaya Muhtaç Çocuklar ve Sergi Evleri Hakkında Araştırma Önergesi

617..Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

ADI VE SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
Özkan ÇİÇEK	İstanbul	
Gülcan Yedekci	İst.	
Burhan KÖK	Antalya	
Mustafa Ali BAĞBAŞI	İzmir	
ÖZURSAL ADIGÜZEL	İstanbul	
Cemal YARDEM	Denizli	
Ali Muhtar	İzmir	
Haydar AKAR	Kocaeli	
Pınar KAYAN	Kırklareli	
Muhammed Erhan	Çarşamba	
Ömer Fethi Öner	ANKARA	
Z. H. İsmail Şimşek	Adana	
Abdullah Akpınar	Sakarya	
Gökhan KAYA	Karadeniz	
Bülent Y. Bektaşoğlu	GİRNE	
Kerem Arslan	Denizli	
Vacdi GÖKARSLAN	Kırklareli	
Erkan Aydın	Bursa	

GEREKÇE

Her toplum geleceğini güvenceye almak için çocuklarını korumak zorundadır. Sağlıklı ve eğitilmiş çocuklar, toplumun sağlıklı geleceği ve devamlılığı için gereklidir. Çocuklar ise bakıma ve korunmaya muhtaç olup, doğaları gereği bu bakımı ve korunmayı desteksiz bir şekilde sağlamazlar.

Yasalarımızda on sekiz yaşını doldurmamış insan yavrusuna çocuk diyoruz. Çocuklar bu yaşa kadar hazırlanarak gelişkin birey olurlar. Bu hazırlanma sürecinde sorumluluk ailelere verilmiştir. Aileler çocuğun eğitimi; sosyal, psikolojik ve ruhsal gelişimini en iyi şekilde tamamlamalarını sağlamakla yükümlüdür.

Çeşitli dönemlerde savaş, afet gibi olağanüstü durumlarda ve bunlara bağlı gelişen göçlerde çocuklar ailesiz, korunmasız, bakımsız ve eğitimsiz kalabilirler. Olağan zamanlarda da çocuklar; yoksulluk, eğitimsizlik, yalnız kalma, istismara uğrama, suça sürüklenme, ailenin terk etmesi, hastalık ve benzer şartlarda bakıma ve korunmaya muhtaç hale gelebilir. İşte bu durumlarda toplumun koruma mekanizmaları devreye girer. İnsanlık tarihi göstermektedir ki; toplumun, çocuğu koruyan mekanizmaları yeterli değilse, kötü ise, çağdaş değilse o toplumun geleceği de yetersiz, kötü ve çığdışı olacaktır.

Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren muhtaç çocuklar, Çocuk Esirgeme Kurumu çatısı altında korunuyordu. Daha sonra 2011 yılında Çocuk Esirgeme Kurumu, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına devredilerek hizmetlerin, Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülmesi öngörülmüştür.

Bakıma muhtaç çocuklara, son yıllarda kurumsal toplu bakım yerine, "sevgi evleri" denen ev ortamlarında bakılmaya başlanmıştır. Sevgi evleri için, az sayıda çocuğun, sık değişmeyen personel eşliğinde, aile ortamı benzeri ortamda bakımı ve yetiştirilmesi iddiası ile hedefler konmuştur.

Son aylarda bazı özel yurtlarda "dini eğitim ve sosyal yardım amaçlı" toplanan yoksul çocuklara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktıktan sonra Türkiye'nin her yerinden çocuklara yönelik cinsel istismar haberleri gelmeye başlamıştır. İstismar mağdurları ancak yalnız olmadıklarını hissettiklerinde içinde bulundukları durumu ifade etme cesareti bulabilmektedir. Bu sebeple çocukların, ailelerin ve bu istismara tanıklık eden veya mağdur olan her kesimin cesaretlendirilmesi gerektiği bilim dünyasında kabul gören bir gerçektir. Bu çerçevede istismar haberleri giderek artmakta "istismarın buz dağı" giderek ortaya çıkmaya başlamıştır.

Son 14 yılda bakıma muhtaç çocuk ve suça itilen çocuk sayısındaki artış; çağdaşlık, demokrasi ve insan haklarına saygı iddiasındaki Türkiye Cumhuriyeti'nin kabul edemeyeceği oranlara ve sayılara ulaşmıştır.

Son 14 yılda gelir dağılımındaki adaletsizlik, aşırı işsizlik, kötü dış politika sonucu göçler, ekonomik ve sosyal yıkımlar getirmiştir. Buna bağlı olarak bakıma muhtaç çocuk sayısı artmıştır.

Çocukların sevgi evlerinden ayrıldıktan sonraki akıbetleri de önemli bir sorundur. Suça itilen çocuk sevgi evlerinden ayrılınca ne yaptıkları, barınma ve işsizlik sorunlarını nasıl çözdükleri, nasıl geçindikleri, çocuk, onu suça iten esas

evreyeye veya aileye geri dönünce bununla nasıl baş ettiği araştırılmalıdır. Ayrıca, ocuk Esirgeme Kurumu, yetiştirme yurtları ve en son kurulan Sevgi Evlerine kabul edilen çocukların akıbetinin ne olduğu da araştırılmalıdır. Bununla birlikte gle gelen çocukların kaçının bakıma muhtaç olduğu incelenmeli ve somut verilerle ortaya konmalıdır.

Bakıma muhtaç ve devlete emanet edilen çocukların sorunlarını; fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişim yönünden, bir bütün olarak ele alabilen politikalara ihtiyaç duyulduğu aşıkrdır. Bu sebeple sevgi evlerinin kurulmasından önce ve sonra yaşanan sorunların araştırılması ve ortaya konacak bilimsel gerçekler işığında TBMM'nin Hkmete yol göstermesi gerekli olmuştur.

